

Gezift door de duivel: een onderzoek van Lukas 22:31-32

Door dr. Lehman Strauss (1911-1997) – FEA dd. 11-7-2025,
<https://www.featoday.org/sifted-an-examination-of-luke-2231-32/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, inlas en voetnoten door M.V.

“En de Heere zei: Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen opgeëist om te ziften⁴⁰⁾ als de tarwe. ³² Maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt. En u, als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders” – Lukas 22:31-32.

⁴⁰⁾ SV kanttekening 40: “Dat is, herwaarts en derwaarts schudden, gelijk koren als het gewand* of gezift wordt, zonder u enige rust te laten met de ene verzoeking na de andere (1 Petrus 5:8)”.

1 Petrus 5:8: “Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden”.

* Wannen: het zuiveren van graan, het letterlijk scheiden van het kaf van het koren, met een wan (platte mand waarmee men schuddend koren zuivert door het kaf weg te laten blazen) of een wanmolen (dit is een molen, waarmee graankorrels, kaf en onkruidzaden van elkaar geblazen worden. De benodigde lucht wordt verkregen door een schoepenrad).

Elk mensenleven is een commentaar

Elk mensenleven is een commentaar op de aanwezigheid en macht van het kwaad in de wereld. Elke biografie is een waarschuwingssignaal voor de komende generatie voor de subtiele aanvallen van de universele vijand van de mens, de duivel. Het levensverhaal van Simon Petrus is zo’n biografie. Geen nadenkende lezer kan erin falen daar een plechtige waarschuwing in te zien voor de nadering en aanval van onze helse vijand. Opdat we de aanwezigheid van de vijand niet kleineren, hebben we de eigen woorden van onze Heer tot een van Zijn volgelingen: “Simon, Simon, zie, de satan heeft u allen opgeëist om te ziften als de tarwe” (Lukas 22:31).

De mogelijkheid van het ziften

Deze woorden van onze Heer wijzen op de mogelijkheid dat een gelovige verstrikt raakt in de zeef van Satan. Satan, die weet dat het hem is toegestaan de tarwe in Gods graanschuur te ziften, probeert actief de heiligen in zijn zeef te vangen, zodat hij hen gewelddadig zou kunnen schudden. Dat Satan dit kan doen, is een van de goddelijke mysteries; toch is het waar. Omdat Satan een geschapen wezen is, zijn zowel zijn macht als zijn kennis beperkt. Toch is het hem toegestaan toegang te hebben tot Gods uitverkorenen. Zie 1 Petrus 5:8.

Toen de Heer Jezus Petrus waarschuwde voor de mogelijkheid om gezift te worden, ontleende Hij een beeldspraak aan het Oude Testament. In Zijn waarschuwing voor het goddelijk oordeel dat over Assyrië zou komen, zei God dat Hij de “heidenvolken zou wannen met de wan van nutteloosheid” (Jesaja 30:28). De metafoor die God hier gebruikt is die van een “wan”. Hij noemt het een “wan van nutteloosheid”, wat “een nutteloze zeef” betekent. Het zeven is hier niet om te bewaren, maar om te vernietigen. De Assyriërs en hun generaals werden door God gewand of gezift; en omdat zij slechts

ongelovig kaf waren, werden zij verdelgd (Jesaja 37:6-7). Deze zifting was een type van een grotere die op grotere schaal zal plaatsvinden wanneer de Zoon des mensen terugkomt in macht en heerlijkheid, “wanneer Hij met vlammend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn” (2 Thessalonicenzen 1:5-10; 2:8-12). In dit geval is de zifting niet voor het welzijn van degenen die worden berecht, maar voor de rechtvaardiging van de gerechtigheid van God.

Maar laten we verder kijken naar de mogelijkheid van het ziften van de heiligen in de zeef van de duivel. Het doel van Satans zifting is tegengesteld aan het doel van goddelijke zifting. Satan is van plan het graan kwijt te raken; God is van plan om van het kaf af te komen. De duivel gaat als een brullende leeuw rond “zoekend wie hij zal verslinden” (1 Petrus 5:8), maar God verzamelt Zijn tarwe in de schuur en verbrandt het kaf met onuitblusbaar vuur (Mattheüs 3:12).

Satan schudde, door de toegestane wil van God, Job hevig in zijn zeef (Job 1:6-12). De patriarch Job was een rijk man, maar hij was een goed man wiens vertrouwen in de Heer was. Satan beschuldigde Job ervan God te dienen voor het materiële gewin dat hij daarmee behaalde. God gaf Satan het voorrecht om Zijn dienaar te zeven, en terwijl Job in de zeef van de duivel lag, werden zijn bezittingen en gezin weggenomen. Het verlangen van de vijand is om al Gods kinderen te ziften, en er is ons geen belofte van God gegeven dat we zullen ontsnappen aan een zifting van de duivel zoals die welke Job heeft ervaren. Dood, vernietiging of armoede kunnen op elk moment in ons leven toeslaan. En hoewel alles op het eerste gezicht een somber mysterie lijkt, resulteert het ziften altijd in een glorieuze manifestatie. Enkele van de gezegende resultaten van het ziften van de heiligen zullen we later beschouwen.

In de profetie van Amos zien we dat God Zijn kinderen, Israël, zift: “Want, zie, Ik geef opdracht, en Ik zal het huis van Israël onder alle volken schudden, zoals met een zeef geschud wordt; geen steentje [KJV: the least grain] zal op de grond vallen” (Amos 9:9). Een zorgvuldige lezing van dit hele boek zal aantonen dat Israël zich had blootgesteld aan vele zondige praktijken en afwijkingen van de Heer. Haar ondankbaarheid, afgoderij en baldadigheid hadden tot gevolg dat ze werd gezift.

In de vroege kerk nam een incestueuze persoon een van de vrouwen van zijn vader in huis. In plaats van acht te slaan op de christelijke boodschap, had deze schuldige een vals-religieuze filosofie gevolgd die deze zedeloosheid legaliseerde. De apostel Paulus berispte hem streng en beval de kerk in Korinthe om hem in Satans handen over te leveren voor het verderf van het vlees (1 Korinthe 5). Hier is inderdaad een ander geval van een heilige in Satans zeef.

Ten slotte wordt de mogelijkheid van ziften gezien in de ervaring van de grote apostel zelf. Paulus schreef door de Heilige Geest over zijn opname in het paradijs. Opdat elke vleeselijke grootspraak zou worden beteugeld, werd de apostel “een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan” (2 Korinthe 12:7).

Deze zes verwijzingen zullen voldoende zijn om de mogelijkheid aan te tonen van gezift te worden door de toegestane wil van God.

De bescherming voor het ziften

Bij elke zifting van een heilige is er de gezegende zekerheid van goddelijke bescherming. Terwijl Satan ons mag ziften, zorgt God ervoor dat de vijand slechts zover kan gaan waar hij de weerhoudende hand van God ontmoet. In het geval van Job zei de Heer tegen Satan: “alles wat hij heeft, is in uw hand; alleen naar hemzelf mag u uw hand niet uitsteken” (Job 1:12). De beschutting die God om Job heen had geplaatst (Job 1:10) laat zien dat het kind van God veilig is voor het ergste dat de vijand kan doen.

In onze tekst wordt de bescherming van de christen in deze huidige bedeling duidelijk vermeld. Jezus zei tegen Petrus: “Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt” (Lukas 22:32). De heilige in de zeef van de Satan is ervan verzekerd dat de Heer Jezus, de Meester in de kunst van het gebed, zijn Voorspraak en Voorbidder is. Voordat we door de vijand worden aangevallen, heeft onze Heer ons beschermd door Zijn functie als onze Grote Hogepriester uit te oefenen. Tijdens het proces van het ziften kunnen we troost ontvangen uit de gebeden van onze vrienden, maar geen van deze

voorbeden kan worden vergeleken met het bidden van onze Heer. Het geheim van onfeilbaar geloof is bij Hem.

Onze Heer is binnengegaan “in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons” (Hebreeën 9:24), “omdat Hij altijd leeft om voor hen [= ons] te pleiten” (Hebreeën 7:25). Zijn gebed is onze bescherming. Wat Christus voor Petrus deed, doet Hij dagelijks, dag en nacht, voor ons. Toen Hij nog op aarde was, bad onze Heer tot Zijn Vader in de hemel: “Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze” (Johannes 17:15). Dit bewijst dat geen enkel echt kind van God verloren kan gaan in de zeef van Satan. Het feit dat Jezus leeft om mijn zaken te regelen, laat zien dat ook ik eeuwig leef. Hij heeft Zich als mijn lijfeigene verbonden. Daarom kan mijn geloof niet falen.

Het zal goed voor ons zijn als we onze geest verfrissen over dit onderwerp van de huidige voorbede van onze Heer ten behoeve van ons. Misschien wel de meest formele bespreking van het priesterlijke werk van Christus staat in de brief aan de Hebreeën. Wat die vervolgde en lijdende Joodse christenen moesten weten, was dat Jezus een sympathieke Hogepriester was, beter dan Aäron. Veertig dagen na Zijn opstanding voer Hij op naar de hemel (Handelingen 1:9), en er zijn overvloedige bewijzen over waar Hij precies is en wat Hij nu aan het doen is.

Paulus vertelt ons dat Christus aan de rechterhand van God is en dat Hij “voor ons pleit” (Romeinen 8:34). Zijn positie in de hemel is er een van waardigheid en gezag, en het dient om de doeltreffendheid van Zijn voorbede te benadrukken. Waarom pleit onze Heer voor ons? Want er is iemand met macht die voor de troon van God komt om de volgelingen van de Heer Jezus Christus te veroordelen. Die lasteraar is Satan, of de duivel, de boosaardige aanklager en ergste vijand van de mens. Telkens wanneer hij zijn valse beschuldiging tegen een kind van God inbrengt, legt onze grote Hogepriester in de hemel hem het zwijgen op door de tekenen van kruisiging in Zijn handen, voeten en zijde, voldoende bewijs dat de gelovige gerechtvaardigd wordt door het bloed van Christus. “Daarom kan Hij ook volkomen zalig maken [= redden] wie door Hem tot God gaan, omdat Hij altijd leeft om voor hen te pleiten” (Hebreeën 7:25).

Voor elke christen ligt een pelgrimspad dat wordt belaagd door onze grote vijand, Satan. We moeten weten dat we een Grote Hogepriester hebben die ons beschermt tegen het ergste dat onze vijand kan doen. Onze Heer is oneindig meevoelend en Hij is in staat om ons rechtstreeks naar het einde van onze pelgrimstocht te dragen. “Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen. ¹⁸ Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen” (Hebreeën 2:17-18). De bediening van onze Hogepriester is niet beperkt tot Zijn verzoening, maar gaat door in voorbede en hulp. Hem kennen in deze huidige bediening voor ons zal ons hart sterken wanneer de vijand als een vloed binnenkomt. Hij is onze trouwe Priester, altijd nabij om de overwinning te geven.

Met het oog op het feit dat we zo’n Hogepriester hebben, die wordt geraakt door het voelen van onze zwakheden, “Laten wij dan met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden op het juiste tijdstip” (Hebreeën 4:15-16). Hij helpt in het uur van de verzoeking, geeft genade en barmhartigheid om ons onberispelijk te bewaren en ons te behoeden voor vallen. Toen Satan ons sloeg en ons in zijn zeef zeefde, kunnen we met vrijmoedigheid naderen tot onze Heer Jezus Christus, de Zoon van God, onze liefdevolle Hogepriester. Hij voorziet in genade voor zowel huidige als toekomstige geestelijke behoeften.

Het doel van het ziften

God handelt nooit zonder reden, en Zijn bedoelingen maakt Hij duidelijk aan hen die ze willen kennen. Enkele van de doeleinden van het ziften zullen we nu onderzoeken.

Soms is het ziften toegestaan om Satan het zwijgen op te leggen. De vijand van Gods Woord, de aanklager van de broeders, wordt vaak het zwijgen opgelegd, zelfs als hij de heiligen zift. Nogmaals, waarschijnlijk het beste voorbeeld hiervan in het Oude Testament is de aartsvader Job. Satan beschuldigde Job ervan God te dienen voor winst (Job 1:9-11). Toen gaf God Satan het voorrecht

om Jobs bezittingen en gezin weg te nemen. Dit resulteerde alleen maar in het tot zwijgen brengen van de boze, want in plaats van tegen God te klagen, getuigde Job: “De HEERE heeft gegeven en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!” (Job 1:21).

“Wees wijs, mijn zoon, en verblijd mijn hart, dan heb ik wie mij smaadt, iets te antwoorden” – Spreuken 27:11. Zie http://www.verhoevenmarc.be/PDF/spreuken27_11.pdf (M.V.)

De duivel zaait het zaad van twijfel en wantrouwen in de geest van veel mensen door hen ervan te overtuigen dat christenen God alleen in de zon kunnen dienen, maar onze gemeenschappelijke vijand is het zwijgen opgelegd in menige ziekenkamer en door armoede geteisterde huis, waar beproeving en toetsing lof aan God hebben voortgebracht, zelfs te midden van lichamelijk en geestelijk lijden. Er is een bediening in lijden die grotere overwinningen op Satan voortbrengt dan veel heden-daagse prediking en religieuze activiteit. Zeker, Job, en alle andere heiligen in Satans zeef, kunnen zich verheugen in het feit dat ze deel hebben aan de bediening die de vijand het zwijgen oplegt.

Soms is het ziften toegestaan opdat wij genegenheid voor anderen zouden hebben. Vaak verwerven de grootste lijders de grootste genegenheid. Als we op de plek zijn geweest waar we zelf genegenheid nodig hadden, krijgen we meer genegenheid voor anderen. Jobs drie ‘vrienden’ wisten niets van zijn lijden, dus noemde hij hen ‘ellendige troosters’. De Schrift leert ons dat God “ons troost in al onze verdrukking, zodat wij hen kunnen troosten die in allerlei verdrukking zijn, met de vertroosting waarmee wij zelf door God getroost worden” (2 Korinthiërs 1:4).

De grootste genegenheid aller tijden werd getoond door onze Heer Jezus Christus. Veertig dagen lang werd Hij gezift in Satans zeef (Mattheüs 4:1-11). Aan het einde van die tijd had Hij Satan het zwijgen opgelegd. Al die tijd wist Hij wat het was om honger te hebben en slapeloze nachten door te brengen terwijl Hij met de vijand worstelde. “Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen” (Hebreeë 2:18). Onze Heer liet niet na Petrus hierin te onderrichten, want Hij zei: “En u, als u eens tot inkeer gekomen bent, versterk dan uw broeders” (Lukas 22:32). O vermoeide, vertrouw nu op de Heer Jezus Christus en ontvang Zijn troost. Er wacht een bediening op je.

Dan zou de zifting ook tot ons kunnen komen om aan te vullen wat ontbreekt in de christelijke ervaring. Petrus had de zifting nodig. Hij was opschepperig geweest (Markus 14:29), zelfverzekerd (Lukas 22:33), gebedsloos (Lukas 22:45), impulsief (Lukas 22:50; Johannes 18:10), en had zich gewarmd aan het vuur van de vijand (Lukas 22:56), waarbij hij zijn Heer verloochende (Lukas 22:57-60). Hij had de zeefbeurt nodig om van het kaf af te komen. Als Christus niet voor Petrus had gebeden, zou Satan hem hebben vernietigd en niet het kaf. Maar God maakte geen fout door toe te staan dat Zijn kind in Satans zeef werd gezeefd. Hij was het kaf aan het wegzuiveren, opdat Hij het zuivere graan zou kunnen polijsten. Door het ziften lijken we meer op de Heer Jezus Christus. Soms zijn de beproeving en de toetsing Gods methode om gelijkenis met Christus in Zijn kinderen voort te brengen. De Heer is niet alleen maar bezig met het verschaffen van onze redding om ons uit de hel te houden. Hij verlangt ernaar ons gelijkvormig te maken aan het beeld van Zijn Zoon. En als we willen zijn zoals de Heer Jezus, moet er sprake zijn van zifting, lijden en verdriet. Zonder deze dingen kunnen we nooit als Christus zijn. Dus als we door het ziftingsproces gaan, kunnen we zeggen: “We weten dat alle dingen meewerken ten goede voor hen die God liefhebben”, en de reden is dat we “gelijkvormig zouden kunnen worden aan het beeld van Zijn Zoon” (Romeinen 8:28-29). Dit zijn slechts enkele van de glorieuze bedoelingen van God toen Hij toestond dat Zijn kinderen verstrikt raakten in Satans zeef.

Een laatste woord zou moeten dienen als een waarschuwing voor de niet-geredden. God Zelf zal de laatste scheiding van de onrechtvaardigen van de rechtvaardigen uitvoeren. Vandaag, terwijl de duivel zijn onkruid zaait tussen de tarwe, worden veel ongelovigen gerangschikt onder de verlost, maar aan het einde van het tijdperk zullen de oogsters het onkruid van de tarwe scheiden, en de ongelovigen zullen in een vuuroven worden geworpen waar “geweeklaag en tandengeknars” zal zijn (Mattheüs 13:33-43). Op die dag des oordeels zullen “de natiën ... vluchten, ver weg ... opgejaagd vóór de wind uit als kaf op de bergen” (Jesaja 17:13, KJV). De dag van de mens zal ten einde zijn

gekomen, en van hem staat geschreven: “Maar zo zijn de goddelozen niet: die zijn juist als het kaf, dat de wind wegblaast” (Psalm 1:4).

Hij is een wijs man die de Heer Jezus Christus als Verlosser erkent, waardoor hij ontsnapt aan de laatste zifting, wanneer de niet-gerechten voor eeuwig in de hel geworpen zullen worden.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm